

[Arne Bjerregaard]

mere eller mindre med forbehold – stemte for det.

Vi har ønsket at få dette ændret, og det sagde vi også dengang: så snart det er muligt, vil vi sørge for at få dette ændret, og det har vi nået ved at handle. Selv en hr. Ellemann-Jensen og en hr. Hagen Hagensen må erkende, at de ændringsforslag, som er kommet, i alt fald vil fjerne de grelleste virkninger af formuebeskatningen. At man så ude omkring som på så mange andre områder ønsker at give det udseende af noget andet, kan vi ikke så godt forhindre, for vi har ikke nogen presse, vi har ikke nogen mulighed for at fremlægge de nøgne kendsgerninger, og vi har i alt fald ikke nogen oliepenge til at smøre pressen med, sådan at vi kan få vores synspunkter ud på den måde, som så mange andre kan. Når man derfor snakker om, at det gode, man vil, det gør man ikke, må man nok sige, at den sandhed, man måtte søge også i pressen, søger man heller ikke på dette område.

Flygaard (DR):

I tillægsbetænkningen er der stillet 3 ændringsforslag. Disse 3 ændringsforslag anbefaler retsforbundet at man stemmer for.

Mølgaard (DR):

Jeg skal først og fremmest sige tak for de mange fornuftige og velanbragte bemærkninger om vort ændringsforslag ved denne lejlighed.

Jeg vil gerne erklære mig ganske enig med hr. Ellemann-Jensen, når han konstaterer, at historien om formueskatten er historien om de sørgeligt forspildte muligheder, og jeg synes egentlig ikke, at det klæder kristeligt folkeparti så forfærdelig godt ved denne lejlighed at sætte kikkerten for det blinde øje og konstatere, at der nok ikke var noget flertal. Det er ikke blevet konstateret her i salen, og årsagen til, at det ikke er konstateret her i salen, er jo, at kristeligt folkeparti udeblev fra første behandling af retsforbundets konkrete lovforslag nr. L 190. Havde kristeligt folkeparti været til stede og markeret det, kristeligt folkeparti i mange andre sammenhænge har sagt og nu også har gentaget, at man var villig til så snart som overhovedet muligt at ændre på formueskatten, sådan at man fik en lempelse i forhold til det, der

blev vedtaget i december, havde flertallet kunne konstateres netop her på stedet. Det er beklageligt, at hr. Arne Bjerregaard derved bruger sin egen udeblivelse som alibi for, at der her i salen ikke er konstateret et flertal for en lempelse à la den, retsforbundet har foreslået, hvilket vel at mærke ikke er en lempelse så vidtgående som den af venstre og konservative foreslåede, som vi også har kommenteret det i bemærkningerne til vort ændringsforslag til denne tredjebehandling.

Det ændringsforslag, vi har stillet, og som faktisk har haft en førstebehandling, dengang det hed lovforslag nr. L 190, var der al mulig sandsynlighed for kunne få flertal bag sig her i salen.

Jeg ved ikke, hvad det er for en proces, der er foregået under forhandlingerne i regeringskontorerne, jeg ved ikke, om det er skatte- og afgiftsministeren eller det er statsministeren, der i særlig grad har fået lokket CD og kristeligt folkeparti på ufarbare veje, sådan at man har foræret de gode muligheder væk og fået rådne æbler, som hr. Ellemann-Jensen konstaterede, i stedet. Givet er det i hvert fald, at de ikke har haft pæren med. Om det er tryllemetoder, der er blevet udfoldet, om det har været en tryllestav, der har været i sving, eller det har været en stok, skal jeg lade være usagt. Er det det sidste, må man i hvert fald konstatere, at der ikke er masochistiske tilbøjeligheder i de to mindre forligspartier. De har været nogle skrog, og det er ikke særlig frugtbart.

Hr. Hagen Hagensen borede jo meget i den omstændighed, at lovforslag nr. L 190 havde 4 og ikke 5 retsstatsfolk som forslagsstillere, og Hr. Hagen Hagensen gav i den anledning et løfte, som jeg synes er værd at holde fast på. Hr. Hagen Hagensen lovede nemlig, at han ville gøre sig tanker i den anledning. Det synes jeg er løfterigt fra en konservativ side. I retsforbundets gruppe gik vi i lønkammeret, da vi konstaterede, hvad virkningerne var af stramningerne i december, og vi har alle været enige om i retsforbundets gruppe, at der var grund til at foretage lempelser i forhold til det, der blev vedtaget i december. Blandt retsforbundets gruppe-medlemmer har der imidlertid været en lille nuanceforskel med hensyn til, hvor vidt man skulle gå i lempelsen. Se, det er den lille forskel, men vi er alle sammen enige om, at en lempelse kan være på sin plads. Denne